

Aşkın Tezgahı

— muzaffer--te · 21 Ekim 2010

Yıldızlar Yeryüzünü seyrederken âlemden
Öksüz yalvarışlardan geceye hüznün düşer
Masumca kelimeler dökülürken kalemden
Hasrete isyan etmiş heceye hüznün düşer
Isındıkça gökyüzü yakar aşk sema vatı
Âlem huşu'ya kalkar yıkar abı hayatı

Arzular umutsuzca uykusundan ayarken
Kaç sevda Leyla'sını karanlığa terk eder
Kâinatın kalbinden yıldızları soyarken
Törpülenen ömürler cana zehir zerk eder
Yenik düşer gururlar yaş döker aşk önünde
Nice eğilmeyen baş diz çöker aşk önünde

Saatler sevdaların vaktine kurulurken
Aşkın değdiği her yer avuç avuç yaş olur
Firkatin sancısıyla umutlar vurulurken
İnleyen nağmelere hasret arkadaş olur
Acılı hayatların gerçek yüzü görünür
Solgun yürekleri ve ömrün güzü görünür

Aşkın son rüyasını görmeye çalışanlar
Sarıp sevmeye değer sevdayı bulamazlar
Ufaksuz hayalleri kırmaya çalışanlar
Bin kere ölmek ister canına kıyamazlar
Beklemekten yorulan görmez olur gözleri
Aşkı sayıklar durur anlaşılmaz sözleri

Günahsız uykuları düşkün zelil kılanlar
Koparılan yüreğin dinmez sızılarıdır
Sevdayı zehirleyen hain sinsi yılanlar
Sahte gözyaşı döken kalbin hırsızlarıdır
Ve aşkın tezgâhında ömürler bir bir söner
Öksüz kalan mekânlar viran haneye döner

Muzaffer TEKBIYIK